

بررسی مقایسه‌ای روش‌های سیتولوژی براشینگ و تماسی با روش بیوپسی معده و تست اوره‌آز سریع در تشخیص هلیکوباکترپیلوری

دکتر فرشته انسانی^{1*}، دکتر زهره ملکی¹، دکتر ناصر ابراهیمی دریانی²

1- دانشگاه علوم پزشکی تهران 2- بخش گوارش، دانشگاه علوم پزشکی تهران

Title: Comparative study of touch cytology and brush cytology with gastric biopsy and urease test for diagnosis of *Helicobacter pylori*

Author(s): Ensani F, (MD, AP, CP); Maleki Z, (MD, AP, CP); Ebrahimi Daryani N, (MD).

Introduction: Detection of *H. pylori*, the widely distributed etiologic agent of gastro-duodenal inflammation, peptic ulcer and gastric cancer, is easy and available.

Methods: In this study, 100 patients who visited endoscopy section of Imam Khomeini Hospital or private clinic in 2001 were studied for gastric cytology (brushing and touch preparation) and biopsy.

Results: Of 100 studied patients, 31 patients (31%) had abnormal endoscopy, including gastritis in 78%. Brushing was positive in 43 (43%) patients, touch preparation in 52 (52%), rapid urease test (RUT) in 53% and biopsy in 54(54%) of patients. Sensitivity of brush and touch cytology were 79.6% and 96.3%, respectively.

Conclusion: Agreement between brush and touch cytology was 78.1%. According to of Mc-Nemar test they had no concordance. Sensitivity of RUT was 98.1%. Agreement between touch cytology and biopsy was 96% and according to Mc-Nemar test they showed concordance.

Keywords: *Helicobacter pylori*, gastric cytology touch cytology, brush cytology, biopsy.

Hakim 2006 ;9(2): 45- 49.

* نویسنده مسؤل: تهران، بلوار کشاورز، مجتمع بیمارستانی امام خمینی، آزمایشگاه ولیعصر. تلفن: 61192337 نمابر: 66434020
پست الکترونیک: fensani@yahoo.com

چکیده

مقدمه: شناسایی هلیکوباکتریلوری به‌عنوان یک عامل منتشر جهانی در ایجاد التهاب معده و اثنی‌عشر، زخم معده و سرطان معده آسان و قابل انجام است.

روش کار: در سال 1380، بر روی 100 بیمار مراجعه کننده به بخش اندوسکوپی بیمارستان امام خمینی و کلینیک خصوصی، مطالعه‌ای جهت مقایسه روش سیتولوژی (براشینگ و تماسی) و بیوپسی معده صورت گرفت.

یافته‌ها: از 100 بیمار مورد مطالعه، 31 بیمار (31٪) اندوسکوپی غیرطبیعی داشتند که در 78٪ آنها التهاب معده گزارش شد. از نظر هلیکوباکتریلوری 43 بیمار (43٪) در روش سیتولوژی براشینگ، 52 بیمار (52٪) در روش سیتولوژی تماسی و 54 بیمار (54٪) در روش بیوپسی مثبت بودند و تست اوره‌آز سریع در 53 بیمار (53٪) مثبت بود.

نتیجه گیری: حساسیت روش سیتولوژی براشینگ 79/6٪، روش سیتولوژی تماسی 96/3٪ و تست اوره‌آز سریع 98/1٪ بود. توافق بین دو روش سیتولوژی مذکور 78/1٪ بود و مجذور کای بر اساس تست مک‌نمار، هم‌خوانی بین این دو روش را نشان نداد. توافق بین دو روش سیتولوژی تماسی و بیوپسی 96٪ بود و بر اساس مجذور کای در تست مک‌نمار هم‌خوانی وجود داشت.

کلواژگان: هلیکوباکتریلوری، سیتولوژی معده (براشینگ و تماسی)، بیوپسی معده.

مقدمه

از آنجا که روش سیتولوژی براشینگ متداول نیست، برای به‌دست آوردن نتایج صحیح‌تر، نیاز به نمونه‌گیری در تعداد بیشتری از بیماران است. همچنین تست‌های تکمیلی دیگر مانند RUT می‌توان انجام داد و حساسیت، سرعت و توافق این روش‌ها را در تشخیص هلیکوباکتریلوری مورد بررسی قرار داد. با توجه به نقش هلیکوباکتریلوری در بوجود آوردن ضایعات معده‌ای، روده‌ای به‌خصوص بدخیمی‌های معده، شناسایی سریع و زودهنگام این باکتری و درمان مناسب آن بااهمیت بوده و باید به‌عنوان یک هدف بالینی در نظر گرفته شود. بدین‌وسیله بسیاری از این ضایعات را می‌توان برطرف نمود یا جلوی آنها را در پیشرفت به سمت وضعیت‌های شدیدتر و دارای عوارض وخیم‌تر گرفت. برای دسترسی به این منظور، سعی در ارائه روش‌های تشخیصی با حساسیت بیشتر و قابل اطمینان با اتلاف زمان کمتر می‌باشد و به دلیل آن که در بعضی مطالعات، روش سیتولوژی به‌عنوان روشی حساس و سریع ذکر شده است می‌توان با بررسی و مطالعات بیشتر در مورد حساسیت و سرعت روش سیتولوژی، آن را به‌عنوان روش تکمیلی تشخیص و حتی روش تشخیص جایگزین روش بیوپسی که در تشخیص هلیکوباکتریلوری زمان بیشتری نیاز دارد، معرفی نمود. به همین منظور تصمیم گرفته شد مطالعه‌ای بر روی 100 بیمار با علائم دستگاه گوارش فوقانی با استفاده از دو روش سیتولوژی و بیوپسی انجام گیرد و حساسیت، میزان توافق و سرعت هر روش مورد ارزیابی قرار گیرد.

هلیکوباکتریلوری، باکتری گرم منفی S شکل، با انتشار جهانی و عامل شناخته شده التهاب معده¹، زخم معده و سرطان معده (آدنوکارسینوم و لنفوم بدخیم برخاسته از بافت لنفوئید مرتبط با مخاط، مالت) است. روش‌های شناسایی غیرتهاجمی ساده‌ای از قبیل تست سرولوژی، تست اوره تنفسی، بررسی آنتی‌ژن در مدفوع و روش‌های اندوسکوپی جهت سیتولوژی، بیوپسی جهت هیستوپاتولوژی، کشت و تست اوره‌آز سریع² برای تشخیص هلیکوباکتریلوری در مدت زمان کوتاه وجود دارد (5-1).

در مطالعات قبلی، روش سیتولوژی براشینگ و بیوپسی مخاط معده با هم مقایسه شده که توافق³ 100٪ را نشان داده است (1). در مطالعات دیگر، روش سیتولوژی براشینگ و تماسی مقایسه شدند که حساسیت یکسان و توافق 100٪ داشتند (2). پس از مقایسه نتایج بدست آمده از روش سیتولوژی تماسی و بیوپسی معده در مراکز بهداشتی بین‌المللی، دقت تشخیصی بیشتر سیتولوژی نسبت به بیوپسی محرز شد که به علت نمونه‌گیری از سطح وسیع‌تری از معده در روش سیتولوژی است. البته در صورتی که طرز نمونه‌گیری در سیتولوژی و تهیه اسمیرهای مربوط صحیح باشد و دقت سیتولوژیست در ارزیابی اسمیرها نیز مناسب باشد.

¹ Gastritis

² Rapid Urease Test (RUT)

³ Agreement

روش کار

تعداد 100 بیمار مراجعه نموده با علایم دستگاه گوارش فوقانی به بخش اندوسکوپی بیمارستان امام خمینی یا کلینیک خصوصی گوارش در سال 1380 مورد بررسی قرار گرفتند.

در تشخیص هلیکوباکتریلوری، روش استاندارد طلائی¹، هیستولوژی به عنوان جانشین کشت میکروبی است زیرا کشت میکروبی زمان طولانی نیاز دارد (4-7 روز) و حساسیت آن نسبت به روش هیستولوژی بیشتر نیست (7-10). برای افزایش میزان حساسیت و صحت نتایج می‌توان، از تست اوره‌آز سریع نیز استفاده نمود (9-11).

بیماران تحت اندوسکوپی معده و اثنی عشر قرار گرفتند. از مخاط ناحیه انتروم اسمیر سیتولوژی براش تهیه شد و سپس بیوپسی معده از انتروم گرفته شد. برای تهیه اسمیر تماسی، نمونه بیوپسی را به آرامی بر روی سطح اسلاید شیشه‌ای تمیز به روش غلتاندن تماس داده سپس نمونه بیوپسی را در ظرف حاوی فرمالین گذاشته تا جهت تهیه نمونه بافت‌شناسی ارسال شود و با رنگ‌های هماتوکسیلین اوژین و گیمسا رنگ‌آمیزی شود.

نمونه بیوپسی دیگری از انتروم برای تست اوره‌آز سریع گرفته شد و در محیط حاوی بروت اوره‌دار به رنگ کرم قرار داده شد. این محیط حاوی اندیکاتور حساس به pH است و حداکثر تا 5 دقیقه پس از حضور باکتری هلیکوباکتریلوری که دارای آنزیم اوره‌آز می‌باشد و پس از اسیدی شدن محیط اوره‌دار، تغییر رنگ از کرم به صورتی مشاهده می‌شود (8-10).

اسمیرهای سیتولوژی جهت جلوگیری از خشک شدن در هوا فوراً در الکل 96٪ قرار داده شد تا فیکس گردند، سپس با رنگ گیمسا به مدت 15 دقیقه رنگ‌آمیزی شدند.

اسمیر سیتولوژی براشینگ از نظر حضور کلاستر سلول اپی‌تلیال غددی معده² و حضور هلیکوباکتریلوری بررسی شدند و اسمیرها از نظر GEC به 4 گروه تقسیم شدند. گروه فاقد GEC با نمره صفر، گروه اسمیرهای با تعداد 1-3 GEC به عنوان نمره یک، اسمیرهای با GEC به تعداد 4-6 به عنوان نمره دو و اسمیرهای با تعداد بیش از 6 GEC، به عنوان نمره 3 در نظر گرفته شدند (6).

اسمیرهای تماسی نیز از نظر حضور هلیکوباکتریلوری بررسی شدند. همه اسلایدهای بیوپسی معده از نظر التهاب معده، زخم معده و وجود هلیکوباکتریلوری بررسی شدند.

نتیجه RUT و بقیه نتایج در برگه چک لیست ثبت شدند سپس نتایج با استفاده از آزمون مجذور کای³ با توجه به ارزش p کمتر از 0/05 و توافق بر اساس آزمون کاپا، در برنامه نرم‌افزاری SPSS، مورد آنالیز آماری قرار گرفتند.

یافته‌ها

بیماران مراجعه کننده در سنین 14 تا 76 سال (میانگین 41/5 سال و 2 SD معادل 30/6) و شامل 56 زن و 44 مرد بودند. از این بیماران، 65 نفر با درد قسمت فوقانی معده، 33 نفر با نفخ شکم و 24 نفر سوزش سردل شایع‌ترین علایم بالینی را نشان می‌دادند. در 31 بیمار یافته‌های اندوسکوپی به نفع ضایعات معده‌ای- دوازدهه‌ای اثبات شد (زخم معده- دوازدهه، التهاب معده و التهاب اثنی‌عشر) در 21 بیمار سایر یافته‌های غیرمعده‌ای- دوازدهه‌ای در اندوسکوپی مشاهده شد (ازوفاژیت و سایر موارد) و 48 نفر در اندوسکوپی طبیعی بودند.

هلیکوباکتریلوری در 23 نفر از 48 نفر با اندوسکوپی طبیعی، در 22 نفر از 31 بیمار با تغییرات معده‌ای- دوازدهه‌ای و در 9 نفر از 21 بیمار با اندوسکوپی غیرطبیعی غیرمعده‌ای- روده‌ای تشخیص داده شد. تست آزمون مجذور کای بین یافته‌های اندوسکوپی و حضور هلیکوباکتریلوری در نمونه‌های حاصل از اندوسکوپی معده، توافقی نشان نداد (p= 0/069). در 78 نمونه بیوپسی التهاب معده (58 نمونه با گاستریت مزمن، 15 نمونه با گاستریت لنفوسیتی و 5 نمونه با گاستریت مزمن فعال) تشخیص داده شد ولی در 22 نمونه، تغییرات بافت‌شناسی در نمونه بیوپسی معده دیده نشد.

هلیکوباکتریلوری در 54 نمونه از 78 نمونه، تشخیص داده شد. به این صورت که در 37 نمونه از 58 مورد گاستریت مزمن، در 12 نمونه از 15 مورد گاستریت فولیکولی و در تمامی 5 نمونه از گاستریت مزمن فعال، هلیکوباکتریلوری تشخیص داده شد.

در هیچ یک از 22 نفر با نمونه بیوپسی معده طبیعی، هلیکوباکتریلوری وجود نداشت. در آزمون مجذور کای از ادغام ستون‌های اطلاعات مربوط به گاستریت مزمن فولیکولی و گاستریت مزمن فعال ($X^2=35/8$)، بین یافته‌های پاتولوژی در بیوپسی معده- دوازدهه و حضور هلیکوباکتریلوری هم‌خوانی وجود داشت (جدول 1).

¹ Gold Standard² GEC³ Chi-Square

96%

سیتولوژی تماسی و بیوپسی

سرعت روش سیتولوژی در شناسایی هلیکوباکتریلوری حدود 30 دقیقه بود که به عنوان روشی سریع و سرعت روش بیوپسی تا 24 ساعت بود که به عنوان روشی آهسته شناخته می‌شود. (جدول 4). RUT در 53 مورد از 100 بیمار مثبت شد که در مقایسه با بیوپسی (54 مورد مثبت) حساسیت 98/1% داشت.

جدول 4- مقایسه سرعت سه روش سیتولوژی براشینگ، سیتولوژی تماسی و بیوپسی در تشخیص هلیکوباکتریلوری در نمونه مخاط معده

سرعت روش	روش تشخیصی
30 دقیقه	سیتولوژی براش
30 دقیقه	سیتولوژی تماسی
24 ساعت	بیوپسی

بحث و نتیجه گیری

در این مطالعه، علایم غیرطبیعی اندوسکپی و یافته‌های هیستوپاتولوژی بیماران نسبت به مطالعات قبلی کمتر بود. یکی از مطالعات قبلی، در 99 بیمار از 117 بیمار در نمونه بیوپسی معده و در 115 نفر از 117 نفر بیمار مذکور در اسمیر سیتولوژی، هلیکوباکتریلوری دیده شد (1).

در مطالعه دکتر ادmond¹ در 12 سیتولوژی براشینگ از 27 بیمار و در 13 بیوپسی از 27 بیمار مذکور هلیکوباکتریلوری دیده شد (7) که تقریباً مشابه نتایج مطالعه ما بود.

میزان توافق دو روش سیتولوژی براشینگ و بیوپسی بر اساس آزمون مک‌نمار 78/2% با $p=0/001$ بود که کمتر از میزان توافق 100% در مطالعات قبلی بود که می‌توان آن را با اسمیرهای سیتولوژی براشینگ با GEC نمره صفر مرتبط دانست؛ در حالی که در نمونه‌های بیوپسی این بیماران هلیکوباکتریلوری دیده شده بود و با صرف نظر کردن از این اسمیرهای سیتولوژی میزان توافق دو روش سیتولوژی براش و بیوپسی معده به 100% می‌رسد (جدول 3).

درمقایسه میزان توافق دو روش سیتولوژی براشینگ و تماسی برای تشخیص هلیکوباکتریلوری، 78/1% بود که بر اساس آزمون مجذور کای با $p=0/012$ کمتر از 100% در مطالعات قبلی بود و این عدم توافق مربوط به 10 مورد اسمیر سیتولوژی براشینگ با GEC با نمره صفر است که با صرف نظر کردن از این اسمیرها، میزان توافق به حدود 100% می‌رسد (جدول 3).

جدول 1- بررسی ارتباط یافته‌های میکروسکوپی بیوپسی معده و وجود هلیکوباکتریلوری در آن

یافته‌های میکروسکوپی در نمونه بیوپسی معده و بررسی از نظر هلیکوباکتریلوری	گاستریت مزمن فولیکولی و طبیعی	
	گاستریت مزمن	گاستریت مزمن فعال
عدم حضور هلیکوباکتریلوری	47/8%	6/5%
در بیوپسی معده حضور هلیکوباکتریلوری	0%	31/5%

در 43 بیمار با روش سیتولوژی براش، 52 بیمار با روش سیتولوژی تماسی و در 54 بیمار با روش بیوپسی معده، هلیکوباکتریلوری تشخیص داده شد (جدول 2).

جدول 2- مقایسه وجود هلیکوباکتریلوری در نمونه مخاط معده در سه روش سیتولوژی براشینگ، سیتولوژی تماسی و بیوپسی

روش تشخیصی	هلیکوباکتریلوری
سیتولوژی براش	43%
سیتولوژی تماسی	52%
بیوپسی	54%

در 18 اسلاید از سیتولوژی براشینگ، نمره GEC صفر، 40 اسلاید با نمره یک، 20 اسلاید با نمره دو و 22 اسلاید با نمره 3 بودند. در 10 مورد از 18 اسلاید با نمره صفر، هلیکوباکتریلوری در نمونه‌های بیوپسی معده دیده شد. همچنین در 16 اسمیر براشینگ و 17 مورد بیوپسی معده از 40 اسلاید با نمره یک، در 11 مورد اسمیر براشینگ و نمونه بیوپسی از 20 اسلاید با نمره دو و در 16 اسمیر براشینگ بیوپسی معده از 22 اسلاید با نمره 3، هلیکوباکتریلوری وجود داشت.

میزان توافق سیتولوژی براشینگ و بیوپسی بر اساس آزمون مک‌نمار مجذور کای با $p=0/001$ ، 78/2% بود (جدول 3). در مقایسه دو روش سیتولوژی، توافق 78/1% بر اساس آزمون مک‌نمار با $p=0/012$ دیده شد (جدول 3). حساسیت روش‌های سیتولوژی براشینگ و تماسی به ترتیب 79/6% و 96/3% بود.

جدول 3- مقایسه توافق سه روش سیتولوژی براشینگ، سیتولوژی تماسی و بیوپسی در تشخیص هلیکوباکتریلوری در نمونه مخاط معده

روش تشخیصی	توافق روش‌ها
سیتولوژی براش و تماسی	78/1%
سیتولوژی براش و بیوپسی	78/2%

¹Edmond

براشینگ در اندوسکپی بود، بین دو روش سیتولوژی و بیوپسی هم‌خوانی وجود دارد (جدول 3) و همانند مطالعات قبلی روش سیتولوژی دارای حساسیت مشابه بیوپسی است.

روش سیتولوژی، روشی سریع و کم‌هزینه‌تر از بیوپسی است، به راحتی در کلینیک اندوسکپی قابل انجام می‌باشد و تشخیص هلیکوباکتریلوری قبل از خروج بیمار از کلینیک در نمونه سیتولوژی میسر خواهد بود؛ به این ترتیب شاید روش سیتولوژی جانشینی برای بیوپسی معده از نظر تشخیص هلیکوباکتریلوری باشد.

بر اساس آزمون مجذور کای بین میزان نمره GEC در اسلایدهای سیتولوژی براشینگ و حضور هلیکوباکتریلوری هم‌خوانی وجود داشت که مشابه مطالعات قبلی بود (1 و 6).

حساسیت روش‌های سیتولوژی براشینگ و تماسی به ترتیب 79/6٪ و 96/3٪ بود و میزان توافق آن‌ها 78/1٪ بر اساس آزمون مجذور کای با $p=0/012$ گزارش شد که عدم هم‌خوانی وجود داشت ولی در آزمون کاپا، میزان توافق 96٪ بین روش سیتولوژی تماسی و بیوپسی با $p=0/05$ گزارش شد (جدول 3).

در مقایسه سرعت تفسیر نتایج و همچنین نتایج RUT در روش‌های مختلف، نتایج مطالعه حاضر همانند مطالعات قبلی بود (1 و 7).

با صرف نظر نمودن از اسمیرهای دارای GEC با نمره صفر در سیتولوژی براشینگ که به دلیل مهارت ناکافی در تهیه نمونه

References

- Narvaez Rodriguez I, Saez de Santamaria J, Alcalde Rubio MM, et al. Cytologic brushing as a simple and rapid method in the diagnosis of *Helicobacter pylori* infection. *Acta Cytol* 1995; (39): 916-919.
- Rey E, Carrion I, Mendoza M, et al. Imprint cytology in diagnosis of *Helicobacter pylori* infection. *Acta Cytol* 1997; 41: 1144-1146.
- Moss S, Calam J. *Helicobacter pylori* and peptic ulcers, the present position. *Gut* 1992; 33: 289-292.
- Walter LP. *Helicobacter pylori* and peptic ulcer disease. *NEJM* 1991; 324: 1043-1048.
- Crawford JM. Gastrointestinal tract. In: Ramzi, Cotran S, Kumar V, Collins T. *Robbin's Pathologic Basis of Disease*. 6th ed. Philadelphia: W.B. Saunders. 1999; pp: 788-790, 799-837.
- Rola AD, Ghoussob Lachman MF. A triple stain for the detection of *Helicobacter pylori* in gastric brushing cytology. *Acta Cytol* 1997; 41: 1178-1182.
- Edmonds PR, Carroza MJ, Ruggiero FM, et al. *Helicobacter* (*Campylobacter*) *pylori* in gastric brushing cytology. *Diagn Cytopathol* 1992; 8: 563-566.
- Fenoglio-Preiser, C. M. *Gastrointestinal Pathology: An Atlas and Text*. Philadelphia, PA: Lippincott-Raven Publishers, 1999. pp:170-177.
- Deltenre M, Glupczynski Y, Piez DE, et al. The reliability of urease test, histology and culture in the diagnosis of *Campylobacter pylori* infection. *Scan J Gastroenter* 1989; 24 (suppl.160): 19-24.
- Forbes BA, Sahm DF, Weissfeld S, et al. *Bailey and Scott's Diagnostic Microbiology*. 10th ed. Philadelphia :Mosby; 1998; pp:172 and 575-6.
- Carnahan AM, Andrews G. *Campylobacter* species. In: Mahon CR, Manuselis G. *Diagnostic Microbiology*. 2nd ed. Philadelphia: W.B. Saunders. 2000; pp: 533-534.